

Nejlepší objevy svědčící pro stvoření v roce 2013, část 1/3: Vývoj člověka

Brian Thomas, M.S. *

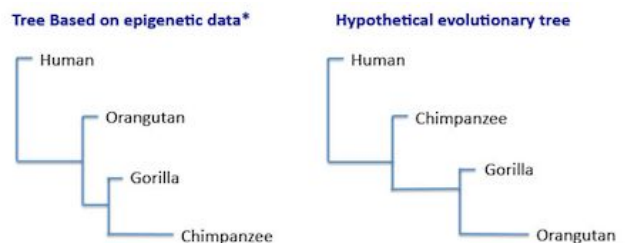
přeloženo z angličtiny

Populární představa, že se člověk vyvinul z opičích předků, dostala letošní rok několik závažných trhlin jak od sekulárních, proevolučních vědců, tak od vědců zabývajících se stvořením. V roce 2013 se zborily hned tři z pilířů, které byly předkládány jako důkaz příbuznosti člověka a šimpanze.

Základ prvního pilíře se začal otřásat, když jedna skupina výzkumníků analyzovala vzorce, podle kterých probíhá rekombinace chromozomů u člověka a u šimpanze.¹ Rekombinace je proces výměny genetického materiálu mezi dvěma molekulami DNA v průběhu dělení pohlavních buněk, který zajišťuje různorodost genetického materiálu potomků a tedy jejich různorodost jako bytostí. Podle evolučních modelů vědci tradičně předpokládali, že k rekombinaci – výměně genetického materiálu, dochází na nedůležitých místech chromozomů – což jsou právě místa, kde se genetický materiál člověka a šimpanze liší.

Výše zmíněná nová studie však ukazuje, že k rekombinaci dochází právě v místech, kde jsou sekvence DNA člověka a šimpanze podobné. Tento poznatek je v rozporu s předpoklady evoluce. Jak by mohl tento proces vytvořit rozdílnost mezi člověkem a šimpanzem, když probíhá v místech, kde žádná rozdílnost není?¹

Další trhlinu teorie dostala, když jiný výzkumný tým publikoval zprávu o rozdílnosti epigenetických vzorců u člověka a šimpanze. Epigenetické vzorce (poznámka překladatele: epigenetika je podobor genetiky, který zkoumá dědičné vlastnosti buňky, které nejsou podmíněny vlastní sekvencí DNA) člověka vykazují větší podobnost se vzorci gorily a orangutana – což je v úplném rozporu s evolučním modelem.² Tyto epigenetické vzorce pomáhají řídit a regulovat aktivitu vlastní DNA. Pokud lidé a šimpanzi sdílejí společné předky, měli by sdílet společné genetické i epigenetické rysy, což se zjevně neděje. Blíže viz anglický diagram (převzato z designed-dna.org blogu).

*Tree based on data extracted from paper. In contrast to tree shown in the paper, differences for chimp and gorilla, compared to human, were 25% greater for chimp – so a more accurate tree depicting this is shown here. The authors misrepresented this fact in their published tree.

A nakonec, více podrobné porovnání genetického kódu člověka a šimpanze ukázalo, že si nejsou podobné z 98%, jak se dříve tvrdilo, ale jen z 70%, což tvrzení o společném předku degraduje úplně.³ Autoři první analýzy (98%) totiž analyzovali jen strukturní geny, u kterých je vysoká podobnost logická vzhledem k tomu, že oba tvorové jsou savci a oba mají podobný tvar těla a životní procesy. Velmi výrazné rozdíly mezi DNA šimpanze a člověka se však nacházejí právě v

regulačních genech a nekódujícím genetickém materiálu.

Druhý pilíř teorie, který se tento rok zborčil, je teze o beta-globinovém pseudogenu. Nový výzkum ukázal, že příklad beta-globinového genu nemůže být již používán na podporu tvrzení o společném předku člověka a šimpanze.⁴ Evolucionisté tento gen v minulosti pojmenovali „pseudogen“ nebo „falešný“ gen, protože věřili, že je nefunkční – nekóduje totiž žádnou bílkovinu. Tito výzkumníci tvrdili, že protože člověk a šimpanz má tento stejný „rozbitý“ gen, museli sdílet společného předka. Nicméně studie z roku 2013 ukazuje, že vůbec nejde o nefunkční gen.⁵ Beta-globinový gen kóduje regulátorovou RNA (ribonukleovou kyselinu), kterou buňky v hojné míře využívají. Jak šimpanzí, tak lidská buňka tento gen potřebuje ke svému správnému fungování, a je tedy logičtější, že byl do buňky umístěn záměrně s přesně vymezenou rolí.

Třetím významným argumentem, který letos padl, je tvrzení, že lidský chromozom číslo 2 na sobě má místo, které ukazuje, že šlo dříve o dva rozdílné chromozomy, které se spojily. Tímto se vysvětlovalo, proč má šimpanz o jeden chromozom více než člověk. Nicméně nová analýza chromozomu ukázala, že žádné zlomené-a-spojené místo neobsahuje.⁶ Navíc místo po takové srážce chromozomů by mělo obsahovat zlomky starých, poslepovaných sekvencí DNA. Místo toho popisované místo má svůj účel a důvod pramenící z požadavků genů, které se kolem něj nacházejí. Přímo v údajném zlomovém místě se nachází důležitý funkční gen.⁷

Všechny tři argumenty podporující vývoj člověka z opice se ukázaly pochybnými přehnanými tvrzeními založenými na toužebné víře a špatném pochopení fungování genů buňky. Předpoklad 98% podobnosti neplatí, beta globinový pseudogen je ve skutečnosti důležitý regulátorový gen a předpokládané fúzní místo chromozomu 2 se ukázalo jako planá naděje, vyplňující mezeru ve vědeckých údajích.

Výsledky genetických výzkumů v roce 2013 kladou vážné překážky pro víru ve společného předka lidí a člověka a naopak podporují biblickou tezi, že život byl stvořen cíleně a podle plánu, k obrazu Božímu, jak píše Bible v knize Genesis. Jaké další objevy přinese rok 2014? Můžeme se na ně jen těšit.

Překlad: Ondřej Fischer

Odkazy

1. Tomkins, J. [Genetic Recombination Study Defies Human-Chimp Evolution](#). *Creation Science Update*. Posted on icr.org May 31, 2013, accessed December 9, 2013.
2. Tomkins, J. [Epigenetic Study Produces 'Backwards' Human-Ape Tree](#). *Creation Science Update*. Posted on icr.org August 16, 2013, accessed December 9, 2013.
3. Tomkins, J. P. 2013. [Comprehensive Analysis of Chimpanzee and Human Chromosomes Reveals Average DNA Similarity of 70%](#). *Answers Research Journal*. 6 (2013): 63-69.
4. Tomkins, J. [Beta-Globin Pseudogene Is Functional After All](#). *Creation Science Update*. Posted on icr.org April 12, 2013, accessed December 9, 2013.
5. Tomkins, J. P. 2013. [The Human Beta-Globin Pseudogene Is Non-Variable and Functional](#). *Answers Research Journal*. 6 (2013): 293-301.
6. Tomkins, J. P. 2013. [Alleged Human Chromosome 2 "Fusion Site" Encodes an Active DNA Binding Domain Inside a Complex and Highly Expressed Gene—Negating Fusion](#). *Answers Research Journal*. 6 (2013): 367-375.
7. Tomkins, J. 2012. [New Research Debunks Human Chromosome Fusion](#). *Acts & Facts*. 42 (12): 9.

* Brian Thomas je vědecký pracovník v Institutu pro Výzkum Stvoření (ICR - Institute for Creation Research.)